Heide vertelt **nummer: 154** **18 december 2022**

Kalmthoutse streekgerechten (deel 4)

In 2010 verscheen naar aanleiding van “65 jaar Suske en Wiske, kinderen van Kalmthout” een oblong uitgave waarin we een link legden met onze Heidegemeente en de striphelden Suske en Wiske. Dezeoblong verscheen in een oplage van 500 exemplaren. In deze uitgave werden de striphelden gelinktaan de Kalmthoutse streekgerechten: van honing, borstbollen, jenever, Heidebieke, geturfd konijn,

Heidebrand jenever, mede, turfijsje, Turfbier tot het varkensvlees in Achterbroek. Daar deze uitgaveal geruime tijd is uitverkocht zullen wij 10 weken lang deze streekgerechten bespreken aan de handvan eerder gemaakte tekeningen en info.

Wycam’s Borstbollen

Wie kent ze niet? Generaties lang waren deze te vinden in ieders huishouden. Wycam’s is de naam van een snoepje op basis van suiker en glucose. De snoepjes zijn bijna zo oud als de striphelden Suske en Wiske (77 jaar) en worden nog steeds volgens hetzelfde procedé gemaakt. Zoals Camille Wyckmans ze ooit maakte op een Leuvense kachel om ze daarna in zijn kruidenierswinkel te verkopen. Verschillende suikersoorten worden gekookt tot een dikke stroop. Deze worden gevormd tot een dikke draad en vervolgens tot vierkante snoepjes geslagen met aan de bovenkant een kussenvormpje. Naast de borstbollen produceert het bedrijf nu onder meer ook mintoes met natuurlijk muntaroma en de vruchtbonbons, een assortiment van lichtzure fruitsnoepjes. Wycam’s was sinds 1973 als familiebedrijf gevestigd te Kalmthout. Drie generaties lang werd dit kwaliteitsproduct gewaardeerd door jong en oud tot ver over onze landsgrenzen. In 2017 kwam Wycam’s in handen van de familie Thijs waardoor deze ambachtelijke lekkernij verdween uit de lijst van Kalmthoutse streekgerechten.

Mijn vader Jos Bosmans (deel 2)

Oud-Kalmthoutenaar Jan Bosmans is opnieuw in de pen gekropen om een lang verhaal te brengen over zijn vader, Jos Bosmans, bij vele onder ons nog gekend als werkmeester op het GITOK. We brengen dit in een afleveringen:

Oorlogsinvalide

Zoals vele andere oud-strijders houdt Jos het in latere jaren vaag als je hem om details vraagt over de omstandigheden waarin hij gewond raakte. Tijdens de rest van de oorlog blijft hij zijn vader, loodgieter Louis Bosmans, zo goed en zo kwaad mogelijk bijstaan als assistent. De vooruitzichten zijn echter niet goed. Door zijn verwonding heeft hij het moeilijk om het beroep op zelfstandige basis uit te oefenen. Aan kennis en vaardigheden ontbreekt het hem niet, maar er komt behoorlijk wat spierkracht bij kijken en zijn rechterarm is deels onbruikbaar, hij kan bijvoorbeeld maar moeilijk

ZIEKENDIENER
en HELPER
BIJ DE OPENBARE GEZONDHEID

Comiteit Kalmthout

Naam: Bosmans,
Jozef, P.

ONDERRICHTINGEN

Deze kaart is strong persoonlijk.

Zij zal dadelijk vernietigd worden zoo ziekendiener die haar zou gebruiken helpen of die zou afgewezen zijn van zijn rol, die er aanleiding in heeft, de eerste zorgen te verlenen in afwachting dat de geneesheer hoort en hem bij te staan.

Zij moet den eenmaal van het Water dragen en de foto en, na de volgende bladzijde, het vaz met het corpende zantal.

De titulaire verbindt zich de statuten en de eigenlijke beslissingen van Rond Kruis te leeren, evenals de beslissingen van het Restaurant-Bureel en van het Comiteit waarvoor hij werkzaam.

Handteekeno van den titularis.

zonder hulp een jas aantrekken. Zijn invaliditeit wordt aanvankelijk begroot op 40 procent, maar zal later worden gereduceerd tot 25 procent. Met veel moeite kan hij de overheid ervan weerhouden om die nog verder te verlagen tot 15 procent.

CROIX-ROUGE DE BELGIQUE
ROOD-KRUIS VAN BELGIE

Carte d'identité
Identiteitskaart
37209

Nom et prénoms Bosmans Jos.

37209

Kalmthout le 1 Nov. 1945

Op 20 augustus 1943 stipuleert het proces-verbaal over zijn oorlogsverwonding dat het gaat over *"een litteeken op rechter elleboog met spieratrophie van den arm en gedeeltelijk verlies der bewegingen van den elleboog en van den pols, dit alles een enkele kwaal uitmakend."* Diverse latere pogingen doen om zijn invaliditeitspercentage op te laten trekken zullen schipbreuk lijden. Als 25 procent oorlogsinvalide krijgt Jos van de NMBS een kaart waarmee hij binnen België kan reizen tegen 75 procent reductie. Ook zal hij de rest van zijn leven een bescheiden toelage ontvangen, die na zijn overlijden deels overgaat naar zijn weduwe, mijn moeder. Op 19 mei 1944 wordt gemeld dat hem een jaarlijks pensioen van 1.980 frank wordt toegekend., wat omgerekend naar waarde van nu circa 1.300 euro bedraagt. Hij krijgt in het vervolg via roze voorschriften ook gratis medicamenten.Eens dat hij weer thuis is, neemt Jos zijn oude activiteit als helper van zijn vader weer op, zij het deeltijds. Hij volgt namelijk ook een opleiding tot ambulancier-brancardier. In 1944 wordt hij bevorderd tot 'ziekendiener en helper bij de openbare gezondheid'. In die hoedanigheid wordt hij tewerkgesteld in enkele ziekenhuizen. Einde de jaren '60 zal hij een tijdlang in zijn vrije tijd opnieuw als vrijwilliger werken in het Sint-Lucasziekenhuis in Ekeren. Daar zal hij onder andere afgestorvenen helpen afleggen. Hij wordt na de oorlog ook brandweerman bij de vrijwillige brandweer van Kalmthout. Maar hoe moet het verder met zijn professionele leven? Zelfstandig loodgieter worden lijkt gezien zijn beperking te ambitieus. Wat kan er dan wel? Jos zoekt in 1945 hulp bij de voorzitter van het Nationaal Werk voor Oorlogsinvaliden. De brief daarover is niet bewaard, maar wel het kladje dat hij heeft genoteerd in een notaboekje. Ik geef er hieronder zo goed mogelijk een transcriptie van.

"Geachte Heer Bondsvoorzitter. Neem het me niet kwalijk dat ik u in uw drukke omstandigheden stoor u nog met mijne moeilijkheden te komen lastig vallen maar tot wie kan ik me beter wenden, u die van alles op de hoogte is en die reeds zoo vele kameraden hielp. Daarom kom ik tot u in het volste vertrouwen dat u me helpen zult. In de oorlogsdagen van mei was ik soldaat en werd gewond aan de rechter elleboog. Na een verblijf van twee maanden in een hospitaal te Saint-Quentin en te Marcoing keerde ik op 17 juli gedeeltelijk genezen naar huis terug. Ik deed een aanvraag tot het bekomen van (een) invaliditeitspensioen en bekwam eerst 40% daarna voor een jaar 30%, vervolgens heeft men mij nog eens 5% afgetrokken, waarom? Ik weet het niet want volgens mij en ook volgens de dokter die mij in de kommissie onderzocht heeft kon er niets meer aan mijnen arm veranderen. Ik ben loodgieter van beroep en u zult wel begrijpen hoe moeilijk het dikwijls voor mij is met een invalide rechterarm mijn werk naar behoren uit te voeren. Soms heb ik er nog hevige rheumatiek in. Gelukkig werk ik bij mijn vader en als het boven mijn krachten gaat is hij daar om mij te helpen. Maar dat kan niet eeuwig blijven duren. Ik ben al 27 jaar en heb er al dikwijls aan gedacht zelf een gezin te stichten, alleen de

gedacht(e) dat ik misschien niet in staat zou zijn om den kost te verdienen heeft me weerhouden. Nu meen ik de oplossing gevonden te hebben en wel door winkel te gaan houden in ijzerwaren en huishoud. artikelen. Maar om winkel te houden moet men een handelsregister hebben en hoe ik daar moet aan geraken weet ik niet. (toevoeging onderaan: *En dit schijnt men in deze tijd heel moeilijk te kunnen bekomen) Zoo u me daar in wilde helpen zou ik u uiterst dankbaar zijn. U zoudt me in staat stellen op een fatsoenlijke manier mijn kost te verdienen en de toekomst met vertrouwen tegemoet te zien. Een gunstig antwoord tegemoet ziende dank ik u op voorhand en groet u beleefd.*

Onvermoeibaar doorleren

Zou Jos met de wens een gezin te stichten al gedacht hebben aan een huwelijk met Josephine (zie verder)? Het antwoord van de bondsvoorzitter kennen we niet. Vermoedelijk heeft de man niet veel voor hem kunnen doen, want die winkel van ijzerwaren en huishoudbenodigdheden is er nooit gekomen. Na de oorlog gaat hij weer naar school. Hij is dan al 27 jaar. Op 30 april 1949 beëindigt hij het vierde studiejaar loodbewerking aan de Stedelijke Nijverheidsschool van Antwerpen, met 36,5 punten op 40. Hij is op dat ogenblik nog steeds in dienst bij zijn vader Louis. Het is in de jaren na de oorlog dat Jos een passie ontwikkelt die hij zijn hele leven lang zal cultiveren: de sportvisserij! Op zijn motorfiets van het Belgische merk FN uit 1930, type M70 Sahara 350 cc, verkent hij de viswateren van Zeeland en van de Scheldepolders ten noorden van Antwerpen, die op dat ogenblik nog niet ondergespoten en door de havenindustrie opgeslokt zijn. Bij de kreken rond Lillo, Oorderen, Wilmarsdonk en Berendrecht kan hij turend naar de dobber zijn oorlogstrauma's vergeten. In latere jaren zal hij Jan of Paul geregeld meenemen naar de Oosterschelde om er zijn werkhengel uit te gooien in de hoop een schol of een bot aan de haak te slaan. Is Zeeland de bestemming, dan stopt hij eerst in Waarde, om in de modderige vlakte bij de Westerschelde zeepieren en 'zagers' op te graven die dienen als aas. Hij moet daarbij rubberen handschoenen dragen, want als zijn handen in contact komen met het slijm van die ringwormen, dan bladdert zijn huid af, hij is er blijkbaar allergisch voor. Is het emmertje vol, dan voert de weg naar de Oosterscheldedijk bij Zijpe, in het zicht van Duiveland. Jos kan er urenlang zijn twee werphengels uitgooien, terwijl Jan of Paul zich intussen stierlijk lopen te vervelen. In het beste geval staat er 's avonds vis op het menu. Maar dat zijn verhalen uit de jaren '60 en daar zijn we nog lang niet.

KONINKRIJK BELGIE — GEMEENTE KALMTHOUT — ANTWERPEN

Wij, ambtenaar van den burgerlijken stand, verklaren dat:

Jozef Pieter Bossmans

geboren te Antwerpen

den 23 November 1917

zoon van Jacobus Ludovicus Bossmans

en van Julia Maria Van Relek

en eene:

Francisca Josephina Goossens

geboren te Kalmthout

den 16 December 1926

zoon van Hermanus Carolus Goossens

en van Maria Elisabeth Schepers

Josephine

Er is wel ondertussen immers iets ingrijpends gebeurd: op 21 augustus 1946 is Jos getrouwd met de negentien lentes jonge Francisca Josephina Goossens (16 december 1926). Geen wit voor de jonge bruid, op hun huwelijksfoto dragen ze identieke jasjes! Josephine's ouderlijke huis bevindt zich op nummer 21 in de Dorpsstraat, niet ver van de sindsdien afgebroken Sint-Jacobskapel. Ze is de

jongste dochter van Henricus (Henri) Goossens en Maria Schepers. Het stel heeft nog twee andere dochters, Ivonne en Joanna (Jeanne).

Het jonge paar trekt in bij de ouders van Jos. Er is plaats voor hen, want broer Jan heeft het ouderlijke huis verlaten. Hij is benoemd tot politieagent in Hove. Eind de jaren '40 trouwt hij met Georgette Notschaele, de dochter van de commissaris. Hij zal zijn schoonvader opvolgen als hoofd van de politie van Hove. Josphine valt bij haar schoonouders erg in de smaak. Dat ze diepgelovig is, vindt schoonmoeder Julia buitengewoon. Maar de jonge vrouw heeft nog veel meer kwaliteiten. Ze kan typen en heeft een baan als secretaresse. Ze kan ook niet onaardig pianospelen. Geen wonder dus dat ze goed in de markt lag bij de jongens. Als jong meisje heeft ze een tijdlang een bewonderaar in Antwerpen, 'Bob'. Maar het is uiteindelijk de handige harry en oorlogsheld Jos Bosmans die de hoofdvogel afschiet.

<u>Leraar aan de 'avondschool'</u>

Na zijn huwelijk werkt Jos vlijtig door aan zijn sociale promotie. Hij is nu een gediplomeerd loodgieter. Op 22 maart 1950 doet hij mee aan een examen voor de

functie van praktijkleraar loodbewerking bij de stad Antwerpen. Tezamen met Frans De Laet, die jarenlang een collega en vriend zal blijven, slaagt hij voor de proeven praktijk, bordschets, het voorbereiden van drie lessen over een onderwerp naar keuze en het geven van een les. Beiden zijn al sinds 3 januari tijdelijk aan de slag in de Nijverheidsschool op de Paardenmarkt. Jos wordt op 4 maart 1951 lid van ACOD Onderwijs Antwerpen. Dat hoort zo, blijkbaar. Veel schijnt het niet te betekenen voor hem, want vanaf 1954 neemt hij niet meer de moeite om de zegels die het bewijs vormen van zijn betalingen in te plakken in het lidboekje. 'De avondschool' wordt later een begrip in ons gezin. Vier avonden in de week trekt Jos na zijn uren naar de Blindestraat in Antwerpen, nu eens met de oude VW Kever, dan weer met de trein. Om hem de kans te geven op tijd met de les te beginnen, nemen wij ons avondeten al om halfvijf! Zoals veel gezinnen in die tijd hebben we dan een broodmaltijd, want het is 's middags dat we warm eten. De kinderen komen daarvoor even terug van school, Jos komt over huis voor soep, vlees en aardappelen. Na zijn werk als leraar koper- en zinkbewerking in Antwerpen (het lood is op de achtergrond geraakt), klopt Jos rond halftien 's avonds op het achterpoortje van het huis. Zijn werk voor die dag zit erop. Maar zover zijn we nog niet. Op 25 november 1950 krijgt Jos bovendien te horen dat hij met grote onderscheiding geslaagd is in het examen voor de graad van officier bij de brandweer, waar hij al enkele jaren als vrijwillig brandweerman bij betrokken is. Bril- en horlogemaker Pierre (Pietje) Van Wesenbeeck uit de Driehoekstraat is tweede. Op 13 december 1950 beslist de Kalmthoutse gemeenteraad om Jos te benoemen tot bevelhebber van het vrijwillige brandweerkorps van de gemeente. Vanaf dan mag hij een witte helm dragen in plaats van een zwarte. De benoeming is het gevolg van "de schitterende uitslag, behaald aan de Brandweerschool te Antwerpen". Jos wordt in 1955 benoemd tot luitenant, Piet tot onderluitenant. In het korps breekt onenigheid uit. Het zal ertoe leiden dat Jos er in 1959 de brui aan geeft en dat Piet Van Wesenbeeck kapitein-commandant wordt. Op 1 juni 1960 bedankt zijn opvolger Jos in een brief voor de 'mooie bloemenplanten' die hij heeft laten bezorgen ter attentie van de jubilarissen die 25 jaar deel uitmaken van het korps!

(wordt volgende week vervolgd)

Kalmthoutse voetbalploegen doen het goed!

De ontknoping voor de wereldbeker volgt vanavond. Straks weten we welk land vier jaar de titel van wereldkampioen mag aannemen. Wij willen op deze regels eens terugblikken op het Kalmthoutse voetbal. De winterstop komt eraan en het is een mooi moment om eens even te overlopen hoe onze Kalmthoutse ploegen het doen. Opvallend daarbij is dat ze het alle vier bijzonder goed doen. Kalmthout SK in tweede provinciale B staat op de vierde plaats met 28 punten, maar 6 minder dan leider White Star, 3 minder dan Brasschaat en 3 punten minder dan Weelde. In derde provinciale A staat Achterbroek op een gedeelte vijfde plaats, 24 punten,

evenveel als dorpsgenoot Nieuwmoer die de zesde plaats innemen. In die reeks heeft leider Ekeren 40 punten. Ook Heibos doet het dit seizoen zeer goed, in vierde provinciale C prijken zij op de 3de plaats met 30 punten, vier minder dan leider Noorse en drie minder dan Horendonk die de tweede plaats bezetten. Het is nu uitkijken naar de winterstop en laat ons hopen dat ook het tweede deel van de competitie net zo vlot verloopt!

Onze eindejaarsactie voor De Kade/Kon-tiki

Ondertussen is de aftrap gegeven voor onze eindejaar actie. De eerste stortingen zijn op onze rekening gekomen, maar onze warme oproep blijft kinken!

Ingrid Van Elsacker, verantwoordelijke binnen de groep Heder schijft ons hierover:

Onze cliënten wonen in een leefgroep van 10 personen. Ze hebben vaak behoefte aan een 1 op 1 momentje met iemand van de begeleiding, familie of vrijwilliger. Het belevingspad is al enkele jaren een leuke uitlaatplek tijdens alle seizoenen van het jaar. Een snoezel- en vertelhuisje zou perfect in het plaatje passen. Een plekje waar de cliënten van Kon-Tiki en De Kade zich kunnen terug trekken en hun fantasie de vrije loop kunnen laten gaan in alle rust.

De Kade en Kon-Tiki zijn afdelingen van de groep Heder, een woordje uitleg:

De Kade

In De Kade, midden in het groene Kalmthout, kan je als volwassene met een meervoudige beperking terecht voor zowel dagactiviteit als wonen. Overdag zijn er de verschillende ateliers zoals tuinieren, creatief bezig zijn, multimedia, muziek, snoezelen en relaxatie … Onze begeleiders gaan steeds op zoek naar de beste manier om jou volop te laten deelnemen. In onze woningen creëren we een thuis voor wie bij ons verblijft. Dit kan 7/7 maar dat hoeft niet. We gaan graag flexibel om met jouw vraag.

Kon-Tiki

In Kon-Tiki, gelegen in het groene Kalmthout, krijgen kinderen, jongeren en volwassenen met een ernstig meervoudige beperking een aanbod dat helemaal aansluit bij hun specifieke zorgvraag. Zowel dagopvang (kinderen, jongeren en volwassenen) als verblijf (kinderen en jongeren) zijn mogelijk. Elk kind, elke jongere en volwassene met een ernstige meervoudige beperking is uniek. Ieder persoon moet kunnen ervaren dat hij aanvaard wordt in wie hij is. Alleen zo kan en mag ieder helemaal zichzelf zijn. Het bieden van zorg op maat, steeds vertrekkend vanuit de vraag van de persoon en zijn netwerk, dat is waar Kon-Tiki voor staat. In leefgroepen 't Ons, Sesamstraat, Tierlantijn, Smak, Kattekwaad, Robbedoes en Rollebol wordt met hart en ziel een veilige en stimulerende omgeving gecreëerd voor deze kinderen, jongeren en volwassenen.

Hoe werkt onze inzamelactie?

Een werkgroep binnen de schoot van "Heide vertelt" wil dit project realiseren voor de groep Heder. We hopen dit te kunnen doen op verschillende manieren. In de eerste plaats moeten de financiële middelen er zijn om het te kunnen doen. Daarvoor doen wij nu in de eerste plaats beroep op de lezers van "Heide vertelt" en bij uitbreiding op de ganse Kalmthoutse gemeenschap om tijdens deze eindejaar dagen hun warm hart te tonen voor deze mensen. Elke bijdrage, hoe klein ze ook is, zorgt ervoor dat we tot een

groot geheel komen. *Laat het een kleine bijdrage zijn voor de meer dan 150 digitale krantjes die je van ons al gratis is je mailbox kreeg.* Wie hier aan mee wil werken kan één dezer dagen een storting doen op rekeningnummer **BE80 9734 4273 1777** (Argenta) van "Vertel- en Snoezelhuisje" met de vermelding "gift vertelhuisje". Deze actie laten we alvast lopen tot in het nieuwe jaar. Wie grotere bedragen wil overmaken, en daarvoor rekent op een attest wat dienstig kan zijn voor de belastingdiensten, neemt even contact op met ons zodat wij een mogelijkheid kunnen aanbieden om ook dit waar te maken. (contactgegevens onderaan dit krantje);
(foto van een eerdere actie dit jaar voor Heder waarbij er een elektrische meetrapfiets werd geschonken)

Buurtkoffie!

De laatste buurtbabbel van het jaar in Dennendael. Het thema is **Iconen schilderen**. Dit combineert schilderkunst met religie. Zo direct voor Kerstmis een heel mooie combinatie om over geïnformeerd te worden. Iedereen is wederom welkom, voor een babbel, koffie en een drankje (glühwein!). Tot ziens op **dinsdag 20 december om 1400 uur** in het Kunsthuis Ernest Albert aan de Hortensiadreef 31.

Sunlight / Sun-Licht!

Sunlight zeep werd vanaf 1884 gemaakt door het Engelse Lever Brothers en werd zowel gebruikt voor het wassen van kleren als voor algemeen gebruik in het huishouden. Het doel van William Lever was om een goede huishoudzeep te ontwikkelen, te verpakken, het een populaire naam te geven en het te verkopen tegen een redelijke prijs. Zeep werd daardoor steeds meer een gemeengoed. De gebruikte zeepformule werd uitgevonden door de chemicus William Hough Watson, die de nieuwe zeep ontwikkelde met behulp van glycerine en plantaardige oliën. Doordat het product kopra of pijnboompittenolie bevatte, schuimde het beter dan de conventionele, van dierlijke vetten gemaakte zeepsoorten. Nadat Lever Brothers in 1907 te Schiedam een verkoopkantoor had geopend om de Sunlight zeep, in de volksmond 'Sun-licht', op de Nederlandse markt te brengen, was het de bedoeling van het bedrijf om ook een eigen fabriek in Nederland te vestigen. Daarvoor werd in 1909 een stuk grond in Vlaardingen gekocht. Het zou echter tot 1917 duren voordat de eerste productie plaatsvond. Een intensieve reclamecampagne moest de zeep aan de man, of liever gezegd aan de vrouw brengen. In 1930 ging Lever Brothers met Margarine Unie samen en vormde Unilever. In de Tweede Wereldoorlog was Sunlight zeep verkrijgbaar op de bon. In het begin ook nog in de bekende kleurrijke verpakking, maar naarmate de schaarste toenam in de witte oorlogsverpakking. De gegeerde blokken waren soms echt geld waard en werden in tijden van oorlog als geld gebruikt. Na 1946 heeft Sunlight het lettertype op de verpakking veranderd naar een meer bol lettertype. De vooroorlogse verpakking en de verpakking van na de oorlog zijn dus door het lettertype te herkennen. Sunlight wie? Sunlight is in de eerste plaats een stuk harde zeep, maar er zijn ook vloeibare varianten van te vinden, Sunlight vloeibaar. Het is hetzelfde goedje, het is maar net wat je makkelijker vindt om te gebruiken. Sunlight is het oudste merk van multinational Unilever. Na de Eerste Wereldoorlog was het verreweg de meest verkochte zeep. Mensen denken soms dat de

zeep niet meer bestaat, maar het tegendeel is waar. In landen zoals Zuid-Afrika is de Sunlight zeep heel populair. Wat kan je ermee? Wat kan je er niet mee is misschien een betere vraag. Sunlight zeep werd met name vroeger voor van alles gebruikt. Van schoonmaken tot geneesmiddelen aan toe. Nu is het recept van de Sunlight zeep wel een klein beetje aangepast. In plaats van dierlijke vetten, zit er nu palmolie in de zeep. Toch is het recept voor de zeep nog steeds een van de beste volgens vele gebruikers. Te gebruiken voor verschillende schoonmaakmiddeltjes en thuis remedies. De zeep bestaat uit glycerine en plantaardige oliën. Het product bevat kopra of pijnboompittenolie, waardoor het beter schuimt dan andere conventionele en van dierlijke vetten gemaakte zeepsoorten. Schoonmaken? Alle soorten wasmiddel die er zijn, zijn ontelbaar. Toch is Sunlight zeep een van de betere vlekverwijderaars. Het heeft een goede werking bij hardnekkig vlekken die bijvoorbeeld op de boorden van overhemden zitten. Het werkt ook goed tegen gras- en fruitvlekken. De vlek vochtig maken, goed inzepen met Sunlight zeep en daarna wassen in de wasmachine. Een betere methode heb je waarschijnlijk nog nooit gezien. Volgens de overlevering van de Chinese kruidengeneeskunde heeft het ook een bacteriedodende werking. Daarom zou het ook goed zijn om kleine wondjes te verzorgen met deze zeep. Zoals bijvoorbeeld kleine puistjes en ontstekingen op het gezicht die open zijn, of wondjes en sneetjes op de handen. En vroeger bestonden er nog geen wasmachines en de was moest ook gebeuren. Hoe dan? Men schraapte van een Sunlight blok zeep schilfers af die men toevoegde in de wastobbe. Op de kachel stond er reeds een ketel warm water te pruttelen waarvan de inhoud ook in de tobbe werd gegoten. En dan het houten wasbord erin en schrobben maar. William Lever had de volgende lijfspreuk: "Ik wil ervoor zorgen dat het overal schoon is, dat vrouwen minder werk hebben, ik wil gezondheid stimuleren en mijn bijdrage leveren tot persoonlijke verzorging". En of hij dat gedaan heeft....

(Bijdrage van Paul Witters)

BIN-CYBER-CAFE in maart 2023!

Enkele BINS staken de koppen opnieuw samen om in 2023 weer een BIN-café in elkaar te steken. Als datum werd er gekozen voor zaterdag 18 maart. Vanaf 10u die dag en dit tot 17u kan men in de kerk van Heide terecht om info op te doen rond veiligheid. Het thema dit jaar wordt cybercriminaliteit. Voorafgaand zal op vrijdagavond zal trouwens het Cyber-ambassadeursproject, een initiatief van het BIN Kenniscentrum, worden voorgesteld tijdens een academische zitting. De komende weken gaan we onze lezers en leden van de BINS op de hoogte brengen van dit project.

KALMTHOUT SCHENKT

warmte

VERTEL-SNOEZELHUISJE OM OP VERHAAL TE KOMEN

VOOR KON-TIKI / DE KADE

Met dit huisje kunnen wij het wandel- en belevingspad mooier en belevingsvoller maken. Iedereen zal er welkom zijn om in alle rust een praatje te maken, mee te komen knuffelen of gewoon te genieten. Hoe fijn zou het zijn dat wij Kalmthoutenaren dit samen kunnen realiseren. Vandaar een WARME oproep om een centje te doneren voor dit mooi plan. Je kan je vrije gift overmaken naar rekening BE80 9734 4273 1777 van "Vertelsel-Snoezelhuisje"

ALLEEN SAMEN KUNNEN WIJ DEZE DROOM WAARMAKEN!

Hartelijk dank namens de werkgroep rond "Heide vertelt":
Clarisse De Rydt, Luc Van Gils, Luc Wuyts, Louis van den Buijs en Paul Lion

Er zijn ook mogelijkheden om een groter bedrag te doneren en dit fiscaal aftrekbaar te maken, neem hiervoor contact op via de mail van vandenbuijslouis@gmail.com (redactie: "Heide vertelt")

Heide vertelt" is een tijdelijke uitgave, gestart als BIN-initiatief tijdens de corona-periode. Verschijnt wekelijks digitaal op zondagmorgen.
Redactie: Louis van den Buijs, Heidestatiestraat 58/bus1, 2920 Kalmthout. (0477/22.24.81).
Redactieadres: vandenbuijslouis@gmail.com
Eerder verschenen krantjes zijn te raadplegen via de website www.binkalmthout.be 3